

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobců

a) P. P.
b) J. P.

oba zastoupeni JUDr. Danielem Hlaváčem,
advokátem se sídlem Jandova 8, Praha

proti
žalovanému

Ministerstvo životního prostředí
se sídlem Vršovická, Praha 10

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2017, č. j. MZP/2017/500/443

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2017, č. j. MZP/2017/500/443 a rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Praha, ze dne 12. 7. 2017, č. j. ČIŽP/41/2017/80, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům rovným dílem na náhradě nákladů řízení 21 455,20 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejich právního zástupce.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žaloba směřuje proti rozhodnutí žalovaného č. j. MZP/2017/500/443 ze dne 5. 9. 2017 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobců a potvrzeno rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Praha (dále jen „ČIŽP“), ze dne 12. 7. 2017, č. j. ČIŽP/41/2017/80 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla žalobcům uložena nápravná opatření dle ustanovení § 86 odst. 1 č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, spočívajících v odstranění výsadby lesních dřevin na pozemku p. č. X v k.ú. X, který je součástí evropsky významné lokality (dále též jen „EVL“) Polabské hůry. Zároveň byla žalobcům uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1 000,- Kč.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. První žalobní námitka shora uvedeným rozhodnutím vytýká nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů a to s ohledem na skutečnost, že se správní orgány nezabývaly a nevypořádaly se stavem předmětného pozemku před výsadbou dřevin. Žalobci popírají jakýkoliv podíl na výsadbě dřevin resp. péči o ně, přičemž dle odborného posouzení se odhaduje stáří dřevin (tedy období výsadby) cca a 7-8 let (v průběhu správního řízení nikdo stáří dřevin nerozporoval, tedy dobu výsadby lze zhruba označit někde kolem roku 2008, když EVL Polabské hůry vznikla až v roce 2013) a není zřejmé, jakým způsobem správní orgány k takovému závěru dospěly. Obě rozhodnutí neobsahují uvedení všech podkladů svědčících o věrohodném prokázání údajné péče resp. tvrzené údržby vysázených dřevin, i jednotlivé jejich hodnocení, dále úvahy, jakými se orgány řídily při výkladu právních norem a rovněž odůvodnění zamítnutí jednotlivých námitek žalobců.
3. Druhý žalobní bod směřuje k porušení principu zákazu přímé retroaktivity právních předpisů, principu legitimního očekávání a právní jistoty a to s ohledem na to, že lokalita Polabské hůry byla zařazena na seznam EVL nařízením vlády č. 318/2013 Sb. s účinností ke dni 29. 10. 2013 a k vysázení dřevin došlo neznámou osobou více než pět let před zařazením předmětného pozemku do EVL (což nikdy v průběhu správního řízení nerozporoval) a nyní mají žalobci nést značné finanční náklady v souvislosti s odstraněním dřevin, což nelze spravedlivě vynucovat a nelze tak přenášet povinnosti, které by stát měl plnit sám.
4. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout, jelikož trvá na správnosti i zákonnosti napadeného rozhodnutí. Ke skutečnostem namítaným v žalobě, které se do značné míry shodují s námitkami uplatněnými v odvolání i během správního řízení, odkazuje žalovaný v plném rozsahu na odůvodnění napadeného rozhodnutí a rozhodnutí inspekce.

5. Žalovaný setrval na svém názoru, že žalobcům správní orgány nedávají za vinu vysazení dřevin na předmětném pozemku, neboť vzhledem k značnému časovému odstupu (7 – 8 let) to nebylo možné prokázat (ačkoliv tomu mnohé skutečnosti nasvědčují). Ovšem v průběhu správního řízení bylo jednoznačně prokázáno, že žalobci jakožto vlastníci předmětného pozemku o tuto nemovitou věc pečují a to včetně péče o nepovoleně vysazené dřeviny. Ze žádosti žalobců o stanovisko dle § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny ze dne 25. 8. 2015 je patrné, že žalobci každoročně sečou travnatý porost na pozemku a o pozemky pečují za určité finanční prostředky. Obsékání mladých stromků jednoznačně přispívá k jejich zachování na daném pozemku (i vzhledem k žalobci konstatované 50% ujímavosti stromků). Výše uvedené podporují i skutečnosti shledané v protokolu ze dne 3. 2. 2016 z kontroly provedené dne 25. 6. 2015 (dle sdělení žalobců proběhla před kontrolou seč, a to začátkem června 2015) a zachycené na přiložené fotodokumentaci. Z uvedeného vyplývá, že ačkoliv žalobci coby vlastníci předmětného pozemku věděli o jeho ekologické hodnotě, o jeho zařazení do EVL Polabské hůry i o záměru vyhlásit v dané lokalitě přírodní památku, tak soustavně pečovali o pozemek i o údajně třetí osobou nelegálně vysazené dřeviny (zřejmě v rozsahu obsékání, údržby oplocenek apod.). Popsaným jednáním vlastníci pozemku přispívali k degradaci cenných a chráněných stanovišť (jak mimo napadená rozhodnutí vyplývá např. z odborného stanoviska Agentury ochrany přírody a krajiny ze dne 3. 10. 2016), čímž došlo k naplnění ustanovení § 86 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, a uložení nápravného opatření tak bylo na místě. Ostatně i na základě § 507 zákona č. 89/2012 Sb. jsou vlastníci pozemku rovněž vlastníky dřevin na něm rostoucích a lze konstatovat i preventivní povinnost vlastníků nemovitých věcí. Na základě čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod lze konstatovat, že vlastnictví zavazuje, nesmí být zneužito v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy a jeho výkon nesmí poškozovat přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem. Žalobci o existenci dřevin (údajně vysazených třetí osobou) věděli již cca 7 – 8 let a proti uvedenému zásahu do svého pozemku a do EVL Polabské hůry nikterak nezasáhli. Naopak nebýt péče o pozemek a o dřeviny samotné (cílené obsékání mladých stromků s oplocenkami – při plošné seči by zejména v počátcích došlo rovněž k posekání kmínků vysazených dřevin), nedospěla by lokalita do současného stavu, kdy hrozí, že rostoucí dřeviny budou dále degradovat chráněná stanoviště, v důsledku čehož dojde k již nenávratnému poškození EVL. Výše uvedené závěry včetně uvedení konkrétních podkladů pro ně a jejich zhodnocení dle žalovaného vyplývají z obou napadených rozhodnutí. Právní úvahy a hodnocení příslušných ustanovení zákona o ochraně přírody a krajiny jsou rovněž dostatečným způsobem zachyceny v odůvodnění obou rozhodnutí. Žalovaný také odmítá námitku absence vypořádání námitek žalobců a odkazuje na napadená rozhodnutí.
6. Žalovaný dále zásadně nesouhlasí s tvrzenou skutečností, že EVL Polabské hůry byla zařazena na seznam evropsky významných lokalit nařízením vlády č. 318/2013 Sb. Uvedeným nařízením proběhla pouze „aktualizace“ národního seznamu evropsky významných lokalit s dílčími změnami. Nicméně EVL Polabské hůry (kód lokality CZ0210713) byla na seznam EVL zařazena coby příloha č. 80a k nařízení vlády č. 132/2005 Sb. Proto úvahy o retroaktivním působení zákona o ochraně přírody a krajiny a nařízení vlády č. 318/2013 Sb. se žalovanému jeví jako zcela liché. Navíc je potřeba zdůraznit, že žalobcům nebylo v předmětném správním řízení vytýkáno samotné vysazení dřevin, ale následná mnohaletá péče spočívající v důsledném obsekávání vysazených stromků, která i přes žalobci uváděnou 50% úmrtnost stromků (je patrné, že žalobci o stromky dbají,

pokud takovým údajem disponují a uvádějí jej) dospěla k poměrně ucelené výsadbě v dobré kondici prokázané v předkládaném spisovém materiálu. Žalovaný se dále neztotožňuje s názorem, že opatření k odstranění následků výsadby by měl na své náklady nést stát. Primárně stát nemůže zasahovat do vlastnictví žalobců odstraňováním částí jejich nemovité věci, ale především to byli právě žalobci, kteří svým jednáním zapříčinili současný stav degradace předmětu ochrany EVL Polabské hůry.

7. Žalobci na toto vyjádření reagovali replikou, ve které uvedli, že žalovaný – jako ústřední orgán výkonu státní správy v oblasti EVL – uvádí, že oblast Polabské hůry (kód CZ0210713) byla jako evropsky významná lokalita zařazena na seznam nařízením vlády „coby příloha č. 80a k nařízení vlády č. 132/2005 Sb.“ To je sice pravda, ale pouze částečně. Stalo se tak až nařízením vlády č. 371/2009 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 132/2005 Sb., kterým se stanoví národní seznam evropsky významných lokalit, ve znění nařízení vlády č. 301/2007 Sb. Žalovaný se snad snaží navodit dojem, že byly Polabské hůry evropsky významnou lokalitou již v roce 2005 – tedy od účinnosti nařízení č. 132/2005 Sb. – což není pravda. Žalobci z opatrnosti prostudovali Přílohu částky 46 Sbírky zákonů ze dne 15. 4. 2005, jež čítá cca 1750 stran A4 a evropsky významnou lokalitu Polabské hůry v „prvotním znění“ neidentifikovali. Skutečností jest, že byla nařízením vlády č. 371/2009 Sb., vložena nová Příloha č. 80a, kterou byla oblast Polabské hůry zařazena na seznam evropsky významných lokalit. Účinnost této novelizace nastala ke dni 3. 11. 2009 (nikoli ke dni 15. 4. 2005). Žalobci tak setrvávají na své původní argumentaci stran časové posloupnosti událostí. Žalobci se stali vlastníky (v režimu společného jmění manželů) předmětného pozemku ke dni 2. 10. 1998 – tedy v době dávno před vyhlášením EVL Polabské hůry. Lokalita Polabské hůry byla zařazena na seznam tzv. evropsky významných lokalit nařízením vlády č. 371/2009 Sb., s účinností ke dni 3. 11. 2009.
8. Žalobci se nemohou smířit s právním výkladem a následným posouzením skutkových okolností správními orgány - v obou napadených rozhodnutích - za situace, kdy žalobci vytýkané lesní dřeviny na pozemku sami nevysázeli (což ostatně uzavřel jak správní orgán I. stupně, tak i žalovaný), žalobcům neznámá osoba tyto dřeviny vysázela bez jejich vědomí a v době před zařazením předmětného pozemku do ELV (v průběhu správního řízení nikdo nerozporoval stáří dřevin cca 8 let – tedy dobu vysazení lze velmi zhruba označit někde kolem roku 2008, když EVL Polabské hůry vznikla až koncem roku 2009), přičemž nyní mají - dle názoru správních orgánů - nést značné finanční náklady v souvislosti s odstraněním těchto dřevin, ku své škodě, právě žalobci. To vše dokonce opakovaně (pro futuro), neboť žalobcům bylo uloženo, aby jedenkrát ročně likvidovali případné výmladky stromků a pravidelně kosili louku, a to počínaje rokem 2019 (včetně). Žalobci jsou přesvědčeni, že za situace, kdy stávající stav byl založen před zařazením pozemku do systému ochrany EVL, nota bene bez jakéhokoli přičinění žalobců, měl by to být stát (prostřednictvím správních orgánů), kdo by měl obstarat na své náklady opatření k odstranění údajných následků neoprávněných zásahů do EVL, resp. zachovat její požadovaný přirozený vývoj (rozvoj).

III.

Posouzení žaloby

9. Městský soud v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem vymezených žalobních námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování Ministerstva životního prostředí.

10. Dle ust. § 3 odst. 1 písm. q) bod 1 č. 114/1002 Sb., o ochraně přírody ve znění do 31. 12. 2017 (dále jen „zákon“) je pro účely tohoto zákona vymezena evropsky významná lokalita jako lokalita vyžadující zvláštní územní ochranu a splňující podmínky podle § 45a odst. 1, která byla zařazena do seznamu lokalit nacházejících se na území České republiky vybraných na základě kritérií stanovených právními předpisy Evropských společenství^{1g)} a vyžadujících územní ochranu (dále jen "národní seznam"), a to až do doby jejího zařazení do seznamu lokalit významných pro Evropská společenství (dále jen "evropský seznam"),
11. Dle ust. § 45c odst. 1 věta první zákona, evropsky významné lokality zařazené do evropského seznamu vyhlásí ve lhůtě 90 dnů od účinnosti příslušného rozhodnutí Komise vlada nařízením, ve kterém u každé evropsky významné lokality uvede její název, zeměpisnou polohu a rozlohu.
12. Dle odst. 2 tohoto ustanovení, evropsky významné lokality vyhlášené podle odstavce 1 jsou chráněny před poškozováním a ničením. Využívají se pouze tak, aby nedošlo k závažnému nebo nevratnému poškození nebo ke zničení evropských stanovišť anebo stanovišť evropsky významných druhů vyžadujících územní ochranu tvořících jejich předmět ochrany a aby nebyla narušena jejich celistvost. K zásahům, které by mohly vést k takovým nežádoucím důsledkům, si musí ten, kdo tyto zásahy zamýšlí, předem opatřit souhlas orgánu ochrany přírody.
13. Dle ust. § 4 odst. 3 zákona závazné stanovisko orgánu ochrany přírody z hlediska tohoto zákona je také nezbytné ke schválení lesních hospodářských plánů a protokolárnímu předání lesních hospodářských osnov, k odlesňování a zalesňování pozemků nad 0,5 ha a k výstavbě lesních cest a lesních melioračních systémů.
14. Dle ust. § 1 nařízení vlády č. 132/2005 Sb., kterým se stanoví národní seznam evropsky významných lokalit (dále jen „nařízení“), vymezení jednotlivých evropsky významných lokalit národního seznamu včetně orientačního vedení hranic a dalších bližších údajů o nich a návrhu kategorie územní ochrany je uvedeno v přílohách č. 1 až 863 tohoto nařízení.
15. Dne 26. 10. 2009 bylo vyhlášeno nařízení vlády č. 371/2009 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 132/2005 Sb., kterým se stanoví národní seznam evropsky významných lokalit, ve znění nařízení vlády č. 301/2007 Sb., které nabylo účinnosti dne 3. 11. 2009, a kterým byla vložena za přílohu č. 80 nová příloha č. 80a nazvaná: *Evropsky významná lokalita Polabské hůry s kódem CZ0210713, o rozloze 24,8473 ha, která se nachází ve Středočeském kraji v kat. úz. X, X a X s tím, že je zde rovněž mapa lokality.*
16. Dle ust. § 86 odst. 1 zákona, je ten kdo poškodí, zničí nebo nedovoleně změní části přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona, povinen navrátit ji do původního stavu, pokud je to možné a účelné. O možnosti a podmínkách uvedení do původního stavu rozhoduje orgán ochrany přírody.
17. Ze shora uvedeného plyne, že území, na kterém se nachází pozemek žalobců, patří od 3. 11. 2009 do evropsky významné lokality a od této chvíle je ve smyslu ust. § 45c odst. 2 povinen ten, kdo tyto zásahy zamýšlí, předem opatřit souhlas orgánu ochrany přírody s tím, že dle ust. § 4 odst. 3 závazné stanovisko orgánu ochrany přírody z hlediska tohoto zákona je také nezbytné k zalesňování pozemků nad 0,5 ha.
18. Žalobcům bylo prvostupňovým rozhodnutím ze dne 12. 7. 2017 uloženo opatření k odstranění neoprávněných zásahů, které spočívají v péči o nedovolenou výsadbu lesních dřevin, jež byla realizována bez souhlasu orgánu ochrany přírody podle § 45c odst. 2 zákona č.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

114/1992 Sb. a představuje nedovolenou změnu části přírody a krajiny chráněné podle zákona č. 114/1992 Sb., na pozemku č. parc. X k.ú. X, jenž je součástí evropsky významné lokality Polabské hůry, která je zapsána na národní seznam pod kódem CZ0210713, spočívající v odstranění veškeré dřeviny druhů javor, dub a borovice.

19. Co se týče první žalobní námitky spočívající v tom, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jelikož z něj není patrné, jakým způsobem dospěly správní orgány k závěru, že „vlastníci pozemku o nedovolené vysázené stromky **pečují, čímž dávají jasně najevo, že o jejich další rozvoj mají zájem** (pozn. soudu: zvýraznění provedli žalobci)“, soud uvádí, že tato námitka je nedůvodná. Z žalobou napadeného i prvostupňového rozhodnutí je zřejmé, na základě jakých podkladů správní orgán k tomuto závěru dospěl – viz str. 5 druhý odstavec žalobou napadeného rozhodnutí, kde je uvedené: „Z podkladu rozhodnutí, ať již z žádosti odvolatelů o stanovisko dle § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny ze dne 25. 8. 2015 nebo z podkladů k provedené kontrole je patrné, že odvolatelé o dotčený pozemek pečují a tedy pečují i o nepovoleně vysázené dřeviny...“ Žádost žalobců samotná je citována v prvostupňovém rozhodnutí na str. 4 poslední odstavec. Žalobci v této žádosti popisují stav pozemku, a jakým způsobem s předmětnými pozemky hospodaří. Soud má tedy za to, že závěr žalovaného, že žalobci o tyto stromy pečují, proto nikterak nevybočuje ze zákonných mezí správního uvážení (hodnocení podkladů) a z rozhodnutí je rovněž patrné, z jakých podkladů ČIŽP při svých úvahách vycházela.
20. Druhou žalobní námitkou je rozhodnutí vytýkáno nesprávné právní posouzení věci a to s ohledem na skutečnost, že žalobci sami vytýkané lesní dřeviny na pozemku nevysázeli - bez jejich vědomí je vysázela neznámá osoba s tím, že v průběhu řízení nikdo nerozporoval jejich staří cca 8 let, tj. výsadbu kolem roku 2008, tedy v době před zařazením předmětného pozemku do EVL, čímž byl porušen zákaz retroaktivity právních předpisů a požadavek na legitimní očekávání správního rozhodování a právní jistoty.
21. Prvostupňové rozhodnutí k námitce, že se kontrolní orgán nikterak nevypořádal se stavem předmětného pozemku a že tyto dřeviny byly na jejich pozemku vysázené neznámou osobou před 8 lety (pozn. soud: žalobce vznesl tuto námitku poprvé při kontrole prováděné dne 10. 2. 2015 /viz protokol o kontrole/, což by znamenalo, že dle žalobce došlo k výsadbě někdy v roce 2007), na str. 8 uvádí pouze toto: „ČIŽP k této námitce sděluje, že podle ust. § 56 správního řádu závisí-li rozhodnutí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, lze se obrátit na znalce. V daném případě se ČIŽP obrátila na AOPK, jako na odbornou organizaci ochrany přírody a přizvala pracovníka AOPK jako odbornou osobu k úkonu na místě a dne 9. 2. 2016 byla AOPK též písemně požádána o vypracování odborného stanoviska ve věci zahájeného správního řízení podle § 86 zák. č. 114/1992 Sb. Dále má k dispozici odborný materiál SDO. V těchto materiálech jsou shrnuty základní údaje o předmětné EVL a popsán optimální způsob péče o předmět ochrany s navrženými opatřeními z jejichž závěrů ČIŽP vychází.

ČIŽP dále uvádí, že pro toto správní řízení není podstatné, kdo výsadbu zrealizoval. Pro dané řízení je podstatné, že výsadba je zrealizovaná na pozemku, který vlastní, a tudíž jsou jejími výlučnými vlastníky právě účastníci řízení a právě oba zodpovídají i za tento nepříznivý stav. Pan Pokorný byl v rámci kontrolní činnosti i v rámci vedeného správního řízení opakovaně upozorněn na skutečnost, že předmětný pozemek, na kterém došlo k zalesnění je součástí EVL.....“

22. Soud dále poznamenává, že to, že pozemek je součástí EVL, je v tomto rozhodnutí několikrát zopakováno, aniž by aspoň jednou bylo v rozhodnutí uvedené, od kdy je tato lokalita evropsky významnou lokalitou.
23. Na straně 6 tohoto rozhodnutí je uvedené, že (zvýraznění provedl soud): „ČIŽP si opatřila rozpracovanou verzi odborného podkladu, jejímž zpracovatelem je AOPK ČR k předmětné EVL – tzv. Souhrn doporučených opatření Polabské hůry (dále jen „SDO“) z roku 2015, kde je současná situace v části Semické hůry popsána takto: „xerothermí trávník na západním svahu Semické hůry byl v poměrně nedávné době – **alespoň z části pravděpodobně již po vyhlášení EVL** – osázen směsí listnatých a jehličnatých dřevin. Některé stromky jsou již poměrně odrostlé, jiné naopak vysázeny prakticky recentně. Mladé stromky jsou opatřeny pletivem proti okusu. Výsadba je dost hustá, porost však není doposud natolik vzrostlý, by měl výraznější dopad na trávník pod sebou. Pokud by však tento zásah zůstal neřešen, mohl by znamenat i zánik předmětu ochrany v těchto místech.“
24. Na straně 9 v odstavci týkající se námitky 2/„chybí subjektivní stránka“ je uvedené: „K této námitce ČIŽP uvádí, že není podstatné, zda účastníci výsadbu realizovali. ČIŽP vychází z té skutečnosti, že výsadba byla zrealizovaná na jejich pozemku, přičemž tento pozemek obhospodařují (zajišťují seč) a vědí o tom, že jim neznámá osoba zalesnila pozemek nevhodným druhem dřevin, již cca 8 let.“
25. Žalobou napadené rozhodnutí opakuje závěry rozhodnutí prvostupňového, když na straně 2 poslední odstavec uvádí: „Na dotčeném pozemku ve vlastnictví odvolatelů byly v minulosti vysazeny lesní dřeviny. ČIŽP se v rámci provedené kontroly a následného správního řízení nepodařilo prokázat, že předmětnou výsadbu dřevin realizovali právě odvolatelé, neboť od výsadby uplynula značná doba (stáří výsadby cca 8 let).“
26. K první odvolací námitce, kterou je vesměs vytýkáno, že ČIŽP v průběhu kontroly nezdůvodnila, jaká jednání odvolatelů závažně a nevratně poškozuje EVL a nezohlednila stav dotčeného pozemku před výsadbou dřevin, je v podstatě pouze uvedené: „ČIŽP v rámci kontroly dostatečně zjistila stav věci, který zaznamenala do protokolu o kontrole – výsadba a péče o dřeviny na pozemku v EVL, jenž do budoucna představuje hrozbu zániku evropsky chráněných stanovišť...“
27. K druhé odvolací námitce, ve které žalobci odmítají podíl na neoprávněné výsadbě dřevin, je uvedené: „Jak je patrné z napadeného rozhodnutí, tak odvolatelům není vyčítána samotná výsadba dřevin, která jim nebyla prokázána, ale až samotná údržba vysazených dřevin, které jsou ve vlastnictví odvolatelů jako vlastníků dotčených pozemků.“
28. Soud má tedy za to, že žalobou napadené rozhodnutí i rozhodnutí prvostupňové je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jelikož žalovaný, i orgán prvního stupně dospěli k závěru, že se jedná o výsadbu nedovolenou tj. bez souhlasu dle § 45c odst. 2 ve spojení s ust. § 4 odst. 3 zákona, aniž by bylo uvedené, na základě jakých skutkových zjištění k tomu správní orgány dospěly. Nebylo totiž postaveno na jisto, kdy skutečně došlo k výsadbě dřevin ve vztahu k datu, kdy byla lokalita zařazena do EVL Polabské hůry, a zda se tedy jednalo o výsadbu nedovolenou, resp. zda k této výsadbě bylo zapotřebí souhlasu orgánu ochrany přírody. Odůvodnění obou rozhodnutí jsou tak nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů.
29. Dle ust. podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., [s]oud zruší napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Jedná

se totiž o takovou vadu rozhodnutí, která brání přezkoumání žalobní námitky a ke které musí soud přihlédnout i bez toho, aby to bylo v žalobě namítnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009 - 84, č. 2288/2011 Sb. NSS).

30. Až bude postavena najisto tato otázka, může se tento orgán dále zabývat otázkou, zda péče o takovou nedovolenou výsadbu lesních dřevin představuje nedovolenou změnu části přírody a krajiny, tedy neoprávněný zásah, k odstranění jehož následků by orgán prvního stupně byl oprávněn nařídit opatření dle ust. § 86 odst. 1 zákona popř. otázkou, zda takovým zásahem není výsadba na pozemku žalobců samotná. Soud má totiž za to, že ke změně části přírody a krajiny dochází právě samotnou skutečností, že se tyto stromy na daném pozemku nacházejí a nikoliv až následnou péčí o ní, jelikož i kdyby o ni ze strany vlastníků pozemku pečováno nebylo, zcela jistě by stromy alespoň v nějakém množství rostly i bez této péče a představovaly tak vytykanou hrozbu zániku evropsky chráněných stanovišť. S posouzením této otázky se bude potřebné rovněž zabývat otázkou, zda za tuto změnu odpovídají vlastníci těchto pozemků a to i v případě, že ji provedla třetí osoba bez jejich vědomí, jelikož svým konáním resp. nekonáním takovou nedovolenou výsadbu dovolili, popř. strpěli. Jejich povinností je, jak správně uvádí žalovaný, pečovat o svou věc tak, aby nedocházelo ke škodám a to i škodám na přírodě, tzn., že se o své pozemky musí starat tak, aby na nich nemohla třetí osoba tímto způsobem hospodařit a škody na přírodě způsobovat. Jinými slovy, soud je toho názoru, že žalobcům lze nařídit z důvodu odpovědnosti za vlastnictví předmětných pozemků odstranění stromů, které nevysadili, jejichž výsadbu však svým nekonáním umožnili, to však pouze za předpokladu, že výsadba byla provedena až po vzniku EVL Polabské hůry.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

31. S ohledem na shora uvedené městský soud napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně podle § 76 odst. 1 písm. a) a § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil, a v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení s tím, že žalovaný i správní orgán nižšího stupně bude v dalším řízení v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem vysloveným městským soudem v tomto rozsudku.
32. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. ve věci úspěšným žalobcům přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které představují zaplacený soudní poplatek 8 000 Kč (2 x 3 000 Kč, 2 x 1 000 Kč) odměnu za právní zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), (dále jen „vyhláška“). Vzhledem k tomu, že šlo o úkony zástupce zastupujícího v řízení dva žalobce, má každý žalobce právo na náhradu odměny snížené o 20% (§ 12 odst. 4 advokátního tarifu), tj. 2 480 Kč za každý úkon. Žalobcům byla přiznána náhrada za 2 resp. 4 úkony právní služby a to převzetí věci, podání žaloby [§ 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky], dále 2 resp. 4 náhrady paušálních výdajů podle § 13 odst. 4 vyhlášky 300 Kč a 21 % DPH. Soud jako úkon neuznal sepsí repliky, neboť ta ve věci již není nutná, když žalobní body lze vznášet pouze ve lhůtě pro podání žaloby. Náklady žalobců tak představují odměnu advokáta ve výši 13 455,20 Kč, DPH z této částky ve výši 2 335,20 Kč a soudní poplatky ve výši 8 000 Kč, celkem tedy 21 455,20 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. listopadu 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.